

bijeli ciklus

OSJETI Harmoniju

zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK 12.5.2023. / 19:30

KONCERTNA DVORANA LISINSKI

VALENTIN EGEL *dirigent*

**DUBRAVKA
ŠEPAROVIĆ-MUŠOVIĆ**

mezzosopran

Arnold Schönberg / Wolfgang Amadeus Mozart

PETAK 12.5.2023.

**ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA**

VALENTIN EGEL dirigent

**DUBRAVKA
ŠEPAROVIĆ-MUŠOVIĆ** mezzosopran

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Masonska pogrebna glazba,
KV 477 (479a)

4:30

ARNOLD SCHÖNBERG

Erwartung, op. 17

33:00

monodrama u jednom činu

Scena I. Na rubu šume.
Mjesečinom obasjane ceste i
polja; šuma visoka i mračna

Scena II. Najdublja tama. Široka
staza, visoka gusta stabla

Scena III. Još uvijek u mraku. Široka
svijetla pruga sa strane ceste

Scena IV. Mjesečinom
obasjana široka cesta koja izlazi iz
šume s desne strane. Livade i polja

* * *

WOLFGANG AMADEUS MOZART

41. simfonija u C-duru, KV 551, *Jupiter*

31:00

Allegro vivace

Andante cantabile

Menuetto: Allegretto

Molto allegro

Oblikovatelj svjetla: Dubravko Laslavić

Projekcija titlova: Ana Unkić

VALENTIN EGEL dirigent

Valentin Egel šef je dirigent Hrvatskog narodnog kazališta u Rijeci i Riječkog simfonijskog orkestra.

Osvojio je zlatnu medalju na Međunarodnom natjecanju mladih dirigentata *Lovro von Matačić*, prvu nagradu na Natjecanju njemačkih glazbenih akademija *Campus Dirigieren*, a pobjednik je i natjecanja u organizaciji MDR-a. Od 2017. ima potporu Njemačkog foruma dirigentata i uvršten je na njegov popis *Dirigenti sutrašnjice*.

Rođen je 1994. u glazbenoj obitelji. Već u ranoj dobi od oca je naučio svirati klavir.

Studirao je dirigiranje na Glazbenoj akademiji *Franz Liszt* u Weimaru pod vodstvom Nicolása Pasqueta, Guntera Kahlerta i Ekharta Wycika. Godine 2019. sudjelovao je u studijskoj razmjeni na *Jacob's School of Music* Sveučilišta *Indiana* u Bloomingtonu, SAD, pod vodstvom Arthura Fagena. Važne poticaje dobio je na majstorskim seminarima Stefana Klingelea, Teodora Currentzisa, Gabriela Feltza i Petera Gülkea.

U više je navrata ravnao Simfonijskim orkestrom MDR-a, Bremenskom filharmonijom, Jenskom filharmonijom i Brandenburškim simfonijskim orkestrom, Nürnberškim simfonijskim orkestrom i Karlovarskim simfonijskim orkestrom, Beogradskom filharmonijom i Zagrebačkom filharmonijom. Debitirao je s orkestrima poput Državne filharmonije Nürnberg, Filharmonije NDR-a, Filharmonije Njemačkog radija iz Saarbrückena, Filharmonije Kraljčina Gradca u Češkoj, Simfoničara regije Bergisches Land u Njemačkoj, orkestra kazališta *Musikalische Komödie* u Leipzigu i Beogradske filharmonije sa solistima kao što su Fabrice Millischer, Gabriel Schwabe, Benedict Klöckner i Bruno Deleplaire.

S Riječkim simfonijskim orkestrom ili kao gostujući dirigent nastupao je na važnim međunarodnim festivalima kao što su, između ostalog, Oporni festival u Savolinni (Finska) i Dubrovačke ljetne igre.

Valentin Egel bio je šef dirigent Akademskog orkestra Tehničkog sveučilišta u Ilmenauu, Simfonijskog orkestra mladih u Južnom Badenu i KHG-orkestra u Freiburgu. Tijekom gostujućeg semestra 2018. godine preuzeo je vodstvo nad Berlinskom komornom filharmonijom mladih, s kojom je debitirao u komornoj dvorani Berlinske filharmonije.

Višekratni je dobitnik stipendije *Charlotte Krupp* pri Zakladi *Neue Liszt* iz Weimara, a 2018. bio je stipendist Zaklade *Richard Wagner*.

DUBRAVKA ŠEPAROVIĆ MUŠOVIĆ mezzosopran

Mezzosopranistica **Dubravka Šeparović Mušović**, nakon rodnog Dubrovnika, školovanje nastavlja u Zagrebu gdje 1993. stječe diplomu na Arhitektonskom fakultetu. Studij solo pjevanja pohađa na Muzičkoj akademiji gdje je diplomirala 1998., te magistrirala 2000. godine. Već za studija njezine interpretacije privukle su pažnju glazbene javnosti; na pjevačkom natjecanju u Karlovym Varyma 1999. osvojila je drugu nagradu i posebnu nagradu Praške državne opere, gdje je već sljedeće godine debitirala u naslovnoj ulozi Bizetove *Carmen*, dok se u Narodnom kazalištu u Brnu 2002. predstavila kao Amneris u Verdijevoj *Aidi*.

Godine 2001. postala je članicom Opere Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu, a 2016. stekla je status nacionalne prvakinja. Brojne su uloge koje je ostvarila na matičnoj sceni: *Elettra* u Mozartovu *Idomeneu*, Amneris u *Aidi*, Princeza Eboli u *Don Carlosu*, Santuzza u Mascagnijevoj operi *Cavalleria rusticana*, *Carmen*, Adalgisa u Bellinijevoj *Normi*, Kundry i Ortrud u Wagnerovim operama *Parsifal* i *Lohengrin*, Crkvenjarka u *Jenůfi*, među ostalim. Stalno prisutna i na inozemnoj opernoj sceni (u Brnu, Pragu, Saarbrückenu, Wuppertalu, Trieru, Luksemburgu, Sankt Gallenu, Bonnu, Stuttgartu, Grazu, Beču, Münchenu...), neprestano se iskazuje u tumačenju velikih uloga talijanskog, njemačkog, francuskog i slavenskog repertoara (*Dalila*, *Carmen*, *Judith*, *Eboli*, *Ježibaba*, *Amneris*, *Herodijada*, *Fricka*...). Pažnju posvećuje i ulogama hrvatske operne baštine, pa su na njezinu repertoaru i *Doma (Ero s onoga svijeta)* i *Jele (Ekvinocij)*. Godine 2003., na turneji Opere Narodnog kazališta iz Brna, predstavila se japanskoj publici kao *Carmen* i *Amneris*, a 2010. tumačila je ulogu Herodijade u prvoj kineskoj izvedbi Straussove *Salome*.

Suraduje s uglednim dirigentima i redateljima te kolegama-pjevačima među kojima su Paata Burchuladze, José Cura i Jonas Kaufmann. Jednako posvećena i koncertnom repertoaru, osobito njeguje opus Gustava Mahlera. Na koncertnom podiju iskazala se u nizu velikih vokalno-instrumentalnih partitura kao što su *Missa solemnis* i *Deveta simfonija* L. van Beethovena, ciklus *Ljetne noći* H. Berlioza, *Rapsodija za alt* J. Brahmsa, *Requiem* G. Verdija, *Gurre-Lieder* A. Schönberga, *Wesendonck-Lieder* R. Wagnera.

Dobitnica je niza nagrada, među kojima su *Orlando* (2000. i 2013.), *Milka Trnina* (2006.), Plaketa Grada Zagreba (2009.), *Tito Strozzi* (2011.), Nagrada Grada Zagreba (2012.), Odlikovanje Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića, nagrada *Najbolji Wagnerijanac* (2013.), Nagrada Grada Dubrovnika (2018.) te Nagrada *Vladimir Nazor* (2022.).

OSJETI Harmoniju

WOLFGANG AMADEUS MOZART

Masonska pogrebna glazba, KV 477 (479a)

Dana 11. prosinca 1784. **Wolfgang Amadeus Mozart** (1756. – 1791.) postao je slobodni zidar priključivši se bečkoj loži *Dobrotvornost* (*Zur Wohltätigkeit*). Do kraja života bio je uključen u aktivnosti slobodnih zidara, skladajući glazbu za neke njihove ceremonije, pa čak - npr. u *Čarobnoj fruli* - uključujući i pojedine masonske simbole u svoj skladateljski rad.

U Mozartovo doba masonske lože bile su organizacije liberalnih intelektualaca koji su slavili filozofske ideje prosvjetiteljstva: prirodu, razum i ljudsko bratstvo. Većina značajnih osoba na bečkom dvoru bili su slobodni zidari s izuzetkom Josipa II. Ove ideje nisu bile u neskladu s Mozartovom katoličkom vjerom. A unutar lože nije bilo podjele među društvenim slojevima, pa su se plemići kao "braća" miješali s "običnim" ljudima poput Mozarta ili Haydna, koji su u stvarnom životu zauzimali puno niže mjesto na društvenoj ljestvici.

Mozartova loža u samo dva dana izgubila je dva istaknuta člana: grofa Georga Augusta od Mecklenburga (6. studenog 1785.) i kneza Franza Esterházyja (samo dan potom). Do 11. studenog kada je pozivnica za komemoraciju odasлана članovima reda, Mozart je vrlo vjerojatno već pisao skladbu za tu prigodu. Djelo je izvedeno 17. studenog 1785. na obredu u bečkoj loži *Okrunjena nada* (*Zur gekrönten Hoffnung*), a koncertna izvedba uslijedila je 9. prosinca iste godine.

Sažeto ostvarenje dirljivo je u svojim tamnim tonskim koloritima. Umjereni kontrapunktski stil jasno sugerira povod, kao i suzdržanu atmosferu kontemplacije nad ljudskom smrtnosti.

ARNOLD SCHÖNBERG

Erwartung (Iščekivanje), op. 17

Erwartung (1909.) se u opusu **Arnolda Schönberga** (1874. – 1951.) pojavio u trenutku proboja u područje izvan tonaliteta. Govori priču o iznevjerenoj ljubavi, a čin izlaska iz tonaliteta potaknut je snažnim dramatskim motivima sadržanim u priči.

Erwartung je bio prvo Schönbergovo ostvarenje za scenu, napisano na libreto koji je za njega priredila Marie Pappenheim, koja se, tada u dobi od dvadeset i šest godina, u bečkom društvu etablirala kao liječnica, ali istodobno i kao spisateljica. Njezini klinički interesi bili su usmjereni na psihijatriju, a njezin libreto za *Erwartung* izgleda poput transkripcije sna, sna Žene koja promatra samu sebe tragajući šumom, obasjanom mjesecinom, jedne noći. U priči saznajemo o muškarcu u kojeg je Žena zaljubljena, kao i o novoj ženi u njegovu životu. U njezinu iskazu prevladava atmosfera nesigurnosti. Libreto naglo prelazi iz bijesa u mirnoću, i iz ljubomore u zbuđenost, postavljajući toliko pitanja koliko i odgovora.

Ono što podržava takvo stanje tijekom pola sata trajanja djela karakter je Schönbergove glazbe. A da stvar bude paradoksalnija, riječ je o nestabilnom karakteru djela koje je, zapravo, skladateljski gledano, vrlo strogo kontrolirano. Orkestar je izgubio svoj koherentni, orkestralni zvuk i pretvorio se u čitav niz pojedinačnih, izražajnih glasova u prepletu koji je Schönberg vidio najbližim emocionalnoj istini svojega djela. *Tutti* zvuk javlja se tek na nekoliko mjesta.

Melodije u slobodnom razvoju, uznemirena ostinata, plutajući akordi sadrže ostatke, tragove tonaliteta koji, međutim, nisu više povezani harmonijskom logikom. Zbog toga su u svojem djelovanju, u svojoj izražajnosti, još izravniji. Na taj način Schönberg postiže ekspresivitet sličan

onom slikara ekspresionista koje je on poznavao te kojima se, u svojem vlastitom slikarstvu (jer Schönberg je bio i slikar), pridružio.

Kao ekspresionist, Schönberg je odbacio temeljne odrednice glazbene tradicije poput ponavljanja, sekvenci, kadenciranja i harmonije te je razvio novi set skladateljskih pravila koja odgovaraju njegovoj priči. Odbacujući tradicionalne postaje za orijentaciju u glazbi, stvorio je atmosferu u kojoj Žena i publika gube svaki osjećaj perspektive, ne znajući više gdje počinje realnost, a gdje završava fantazija. "U *Erwartungu* cilj je bio predstaviti usporeno sve što se dogodi tijekom jedne jedine sekunde maksimalnog duhovnog uzbuđenja te to protegnuti na pola sata", zaključio je autor.

Obično se spekulira kako je djelo nastalo pod utjecajem Freuda i psihoanalitičara koji su se pojavili u to doba. Pappenheim je tekst *Iščekivanja* temeljila na jeziku pacijenata koji su prolazili psihoanalizu.

Šuma je lokalitet odvijanja drame, baš kao i u Schönbergovoj simfonijskoj poemi *Pelleas und Melisande*, op. 5 (1902.-03.), ili u njegovoj prvoj većoj kompoziciji *Verklärte Nacht* (*Preobraženoj noći*) iz 1899. godine. Šuma je za skladatelja, očigledno, bila lokus tame i nesigurnosti, ali također metafora tamne strane ljudske svijesti.

Muzičke ideje prenose stanja i emocije, ali sam nedostatak tonalitetnog konteksta osigurava da, zajedno s protagonisticom, ostanemo zauvijek zatočeni u tami priče. U tome nam ne može pomoći ni ritam, jer su oznake za tempo jednako nestalne kao i ostala izražajna sredstva. Ostajemo zatočeni, ulovljeni u mrežu Ženinih misli i glazbe koja je projekcija njezine svijesti, ali i odraz noćnog pejzaža u kojem se ona našla.

Djelo je stvoreno gotovo u jednom dahu, u samo sedamnaest dana tijekom kolovoza 1909. godine, kao da je stvaranje moralo biti što instantnije u skladu s naravi libreta.

Kratki sinopsis:

Ženu nalazimo u stanju iščekivanja i predosjećanja. Uskoro postaje razvidno da, dok ona nepovezano priča o sebi, iščekuje muškarca. Otkriva nešto u tami, za što u prvi mah pomisli da je tijelo, ali se pokaže da je posrijedi deblo. Ustrašena, postaje sve uznemirenija, zato što ne može pronaći muškarca za kojim traga. Odjednom nailazi na mrtvo tijelo i shvaća, na svoj užas, da je to muškarac kojeg je iščekivala. Halucinira li? Zove u pomoć, ali ne dočeka odgovor svojim zazivima. Nadajući se da je muškarac još uvijek živ, pokušava ga oživjeti. Govori mu kao da on to može čuti i ogorčeno ga optužuje za nevjeru. Potom ga upita što joj je činiti s vlastitim životom, sad kad je njezina ljubav mrtva.

OSJETI Harmoniju

WOLFGANG AMADEUS MOZART

41. simfonija u C-duru, KV 551, Jupiter

Posljednja simfonija **Wolfganga Amadeusa Mozarta** (1756. – 1791.) nastala je, uz dvije prethodne, ljeta 1788. godine – u samo šest tjedana. Iako je uživao ugled cijenjenoga opernog skladatelja i spektakularnog tumača vlastitih klavirskih koncerata, u trenutku nastanka ovih remek-djela nalazio se na egzistencijalnom dnu, bez novca i u dugovima. Novim simfonijama – 39. u Es-duru, KV 543 (napisanom 26. lipnja), 40. u g-molu, KV 550 (nastalom 25. srpnja) te 41. u C-duru, KV 551 (skladanom 10. kolovoza), Mozart je bez sumnje pokušao popraviti nezavidnu financijsku situaciju.

Jedno od objašnjenja jest da ih je skladao za ciklus koncerata koje je toga ljeta ili jeseni planirao u Beču. Navodno je prijatelju Michaelu Puchbergu poslao dvije ulaznice za planirani ciklus, koji se po svemu sudeći, zbog nedovoljnog interesa publike, nije dogodio.

Postoje i nagađanja da je pokušao kopirati Haydnov primjer, koji je dvije godine ranije postigao golemi uspjeh u Parizu sa izdanjem svojega simfonijskog ciklusa. No, postoji i podatak da je Mozart namjeravao tih godina uputiti se u London i ovom se simfonijskom trilogijom predstaviti tamošnjoj publici. Zna se, naime, da ga je u London pozivao poznati koncertni promotor Johann Peter Salomon, a pretpostavlja se da je upravo on *41. simfoniji* nadjenao nadimak po svemoćnome rimskom bogu Jupiteru. U pisanome obliku, pak, naziv *Jupiter* prvi put nalazimo 1821. u koncertnom programu Londonske kraljevske filharmonije.

Bilo kako bilo, *Jupiter-simfonija* izvanserijsko je ostvarenje i vrhunac klasičke simfonije. "Nigdje Mozart nije postigao više", zaključuje Sir George Grove. A čudesni finale u kojemu se susreću barokna s klasičkom praksom – tehnika fuge sa sonatnim oblikom, te *coda* u čijem se kontrapunktu "jupiterske snage" istodobno javlja čak pet glazbenih ideja, finalna je potvrda Mozartova genija i muzički "*tour de force*" čiji akumulirani kontrapunkt priziva finale Shakespeareove drame *Cymbeline*, u kojem se radnja, kontra- i podradnja na nevjerojatan način prepliću, zajednički dostižući univerzalno razrješenje unutar strukture lučnoga oblika" (Robert W. Gutman).

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA / www.gad.hr

Arnold Schönberg: Iščekivanje

Libreto: Marie Pappenheim

Prijevod: Sofija Cingula

I. Scena

Ovuda? ... Put se ne vidi ...

Kako srebrno svjetlucaju debla... poput breza

O! Naš vrt... Cvijeće za njega zasigurno je uvenulo...

Noć je tako topla.

Bojim se...

Kakav težak zrak bije... poput zaustavljene oluje...

Tako stravično mirno i prazno...

Ali ovdje je barem svjetlo... Mjesec
je ranije bio tako svijetao...

O! Još uvijek cvrčak sa svojom ljubavnom pjesmom...

Ne pričati!... tako je slatko pored
tebe... Mjesec je u sumraku...

Kukavica si... zar ga ne želiš tražiti? Tad umri ovdje...

Kako li je prijeteća tišina...

Mjesec je prestravljen... Gleda li unutra?

Ja sama... u tupim sjenama

Pjevat ću, tad on će me čuti...

II. Scena

Jel' ovo još put? Ovdje je ravno...

Što? ... Pusti!

Zaglavljena? ... Ne, nešto je puzalo...

A i ovdje... Tko me dodiruje?

Naprijed, samo dalje... u ime Božje...

Tako, širok je put

Bilo je tako tiho iza vrtnih zidova...

Kose su utihnule... nit' zova, nit' koraka...

I grad u svijetloj magli... tako sam čeznutljivo
gledala prema tamo...

I nebo tako neizmjerano duboko iznad staze,
kojom uvijek dolaziš meni...

... još prozirnije i udaljenije... večernje boje...

Ali ti nisi došao.

Tko tamo plače?

Je li netko ovdje?

Ništa...ali, ta bilo je...

Sad gore šušti... udara od grane do grane...

Prilazi mi...

Ne amo! Ostavi me! Gospodine Bože, pomози mi!

Ništa nije bilo... Samo žurno, žurno...

O, o, što je to?.. Tijelo... Ne, samo deblo...

III. Scena

Dolazi svjetlo!

A! Samo mjesec... kako dobro...

Tamo pleše nešto crno... stotine ruku...

Ne budi luda... to je sjena...

O! Kako tvoja sjena pada na bijele zidove!

Ali tako brzo moraš dalje.

Zoveš li?

Do večeri tako je dugo...

Ali sjena puzi! Žute, razrogačene oči...

Tako nabubrene... kao na peteljkaма... Kako bulji...

Nije zvijer, mili Bože, nije zvijer...

Tako se bojim!... Najdraži, najdraži moj, pomози mi...

IV. Scena

On nije ni ovdje... Na cijeloj dugoj
stazi nitko živ... ni zvuka...

Široka blijeda polja su bez daha, kao obamrla...
ni slamčica se ne pomiče...

Još uvijek grad... i ovaj blijedi mjesec... ni oblaka,
ni sjene krila noćne ptice na nebu...

Ovo beskrajno smrtno bljedilo...

Jedva idem dalje...a tamo me ne puštaju unutra...

Nepoznata žena će me otjerati!...

A ako je on bolestan...

Klupa... moram odmoriti...

Ali tako ga dugo nisam vidjela...
Ne, ovo nije sjena klupe!
Netko je ovdje...
Ne diše...
Vlažno... ovdje nešto teče...
Sjaji se crveno... O, moje su ruke
napuknute ranama...
Ne, još je mokro, to je od tamo...
Ne mogu.
To je on!
Mjesečina... Ne tamo... Tamo je stravična
glava... Duh...
Kad bi barem konačno nestao...
Kao ono u šumi...
Sjena stabla, smiješna grana...
Mjesec je podmukao...
Jer krvi nema, slika crvenu krv...
Ali uskoro će se rastopiti... Ne gledati prema
tamo... Ne obraćati pozornost na to...
Sigurno će se rastopiti... Kao ono u šumi...
Želim dalje... Moram ga pronaći...
Sigurno je već kasno...
Više nije ovdje... Zнала sam...
Još je tu... Gospode Bože na Nebesima...
Živo je... Ima kožu... Oči... Kosu...
Njegove oči... ima njegova usta...
Ti... ti... jesi li to ti?
Tako sam te dugo tražila...
U šumi i...
Čuješ li?
Progovori!... Pogledaj me...
Gospode Bože, što je...
Upomoć...
Za Ime Božje!... žurno... Zar me nitko ne čuje?...
On tamo leži...
Probudi se... ta, probudi se!
Ne biti mrtav... najdraži moj...

Samo ne biti mrtav... toliko te volim...
Naša je soba polusvjetla... sve čeka...
cvijeće je tako snažno mirisalo...
Što mi je činiti...
Što mi je činiti, da se on probudi?
Tvoja draga ruka... Zar tako hladna?
Neće li se ugrijati na mojim grudima?
Moje je srce vruće od čekanja...
Noć će uskoro proći... Htio su ovu noć biti sa mnom...
O! bijeli je dan... hoćeš li ostati sa mnom
po danu? Sunce nas obasjava...
Tvoje ruke leže na meni... Ta pogledaj me...
tvoji poljupci...
Moj si... Ti...
Pogledaj me, najdraži, ležim pored tebe...
Ta pogledaj me...
A! Kako zuriš! Kako su zastrašujuće tvoje oči...
Tri dana nisi bio kod mene... Ali danas...
tako sigurno...
Večer je bila tako mirna... gledala sam i čekala...
Preko vrtnog zida prema tebi... tako je nizak...
I tada smo oboje mahnuli...
Ne, ne, to nije istina...
Kako možeš biti mrtav?... U svemu si živio...
Maloprije u šumi...
Tvoj glas tako blizu mome uhu...
uvijek, uvijek si bio kraj mene...
Tvoj dah na mom obrazu...
Tvoj dlan na mojoj kosi...
Zar ne... nije li točno?
Tvoja su usta bila podatna pod mojim poljupcima...
Tvoja krv još kaplje tihim udarcima...
Tvoja je krv još živa...
O, široka crvena pruga... pogodili su srce...
Želim ga poljubiti svojim posljednjim dahom...
nikada te više ne želim pustiti...
Gledati te u oči... Ta sva je svjetlost
dolazila iz tvojih očiju...

Vrtjelo mi se u glavi kad bih te pogledala...
Sad ću te ljubiti do smrti.
Ali tako je čudno tvoje oko...
Kamo gledaš?
Što tražiš?
Zar netko tamo stoji?
Kako je ono bilo prošli puta?...
Nije li i tada to bilo u tvojim očima?...
Ne, samo tako rastrojen... ili... i odjednom si
ovladao sobom...
I tri dana nisi bio kod mene... nisi imao vremena...
Tako često nisi imao vremena zadnjih mjeseci...
Ne, to nije moguće...
Ta to je...
A! Sad se sjećam... uzdah u polusnu... poput imena...
Poljubio si pitanje s mojih usana...
Ali zašto mi je obećao da će danas doći?
Ne želim to... ne, ja to ne želim...
Zašto su te ubili?... Ovdje, ispred kuće...
Zar te netko otkrio?...
Ne, ne... moj jedini voljeni... to ne...
O, mjesec se njiše... ne vidim...
Pogledaj me...
Gledaš li opet prema tamo?...
Gdje je ona... vještica, kurva...
Žena s bijelim rukama...
O, pa ti je voliš... bijele ruke...
Kako ih crveno ljubiš...
O, ti... ti... ti... Bijedniče, lažljivče, ti...
Kako me tvoje oči izbjegavaju!
Grčiš li se od srama?
Zagrlio si je... je li?
Tako nježno i pohlepno... a ja sam čekala...
Kamo je pobjegla kad si ležao u krvi?...
Želim je dovući njenim bijelim rukama...
Tako...
Za mene ovdje nema mjesta...

O! Čak niti milost da smijem umrijeti s tobom...
Kako sam te voljela, koliko sam te voljela...
Živjela sam daleko od svega...
Otuđena od svega...
Nisam znala ništa osim tebe... cijelu ovu godinu,
Od kada si me prvi puta uhvatio za ruku...
O, tako toplo...nikada prije nisam nekog tako voljela...
Tvoj osmijeh i tvoj govor... toliko sam te voljela...
Moj dragi,... moj jedini voljeni...
Jesi li je često ljubio?... dok sam ja nestajala
od čežnje...
Jesi li je jako volio?
Nemoj reći: da...
Bolno se smiješiš...
Možda si i patio... možda ju je tvoje srce dozivalo...
Nisi si mogao pomoći...
O, ja sam te proklela... ali tvoje suosjećanje
me usrećilo...
Vjerovala sam da mi se posrećilo...
Najdraži, najdraži, dolazi jutro...
Što bih trebala ovdje sama?... U ovom beskrajnom
životu...
U ovom snu bez granica i boja...
Jer moja je granica bila mjesto na kojem si bio ti...
I sve boje svijeta izvirale su iz tvojih očiju...
Svjetlo će doći za sve... ali ja sama u svojoj noći?...
Jutro nas razdvaja... uvijek jutro...
tako teško ljubiš na rastanku...
Još jedan vječni dan čekanja... o, ta ti se više ne
budiš...
Tisuće ljudi prolazi... ne prepoznajem te.
Svi žive, njihove oči plamte...
Gdje si ti?
Tamno je... tvoj poljubac poput plamenog znaka
u mojoj noći...
Moje usne gore i svijetle... ususret tebi
O, jesi li tu...
Tražila sam...

VIOLINE I. Sidonija Lebar, koncertna majstorica, Dunja Bontek**,
Lovorka Moslavac, Ana Slavica, Saša Borčić Reba, Martina Sačer Pavlin,
Alina Gubajdullina, Davide Albanese, Korana Rucner Novak, Mario
Bratković, Neven Manzoni, Odette Cavaliere, Ivan Finta, Marija Bašić
VIOLINE II. Ana Paula Knapić Franković*, Val Bakrač**, Mirela Džepina Finta,
Sandra Bingula Nožica, Vlatka Pecić Juranić, Josip Novosel, Ivo Jukić,
Vera Kurova, Dragana Tomić, Tomislav Ištok, Krešimir Bratković,
Branimir Vagroš
VIOLĀ Hiwote Tadesse*, Aleksandar Jakopanec, Magda Skaramuca,
Pavla Kovač, Tajana Škorić, Marko Otmačić, Tvrtko Pavlin,
Asja Frank Perčić, Filip Vitko, Igor Košutić
VIOLONČELA Smiljan Mrčela*, Oliver Đorđević, Dora Kuzmin Maković,
Jurica Mrčela, Martina Pavlin, Janko Franković, Tajana Bešić, Tonka Javorović
KONTRABASI Mimi Marjanović Gonski*, Antal Papp**, Marko Radić,
Tihomir Novak, Dubravko Palanović, Ilin Dime Dimovski
FLAUTE Renata Penezić, Matea Škarić Janković
PICCOLO Lucija Stilinović, Dani Bošnjak
OBOE Zoltan Hornyanszky*, Katarina Grubić, Branka Bošnjak*
ENGLESKI ROG Žarko Antić
KLARINETI Rude Mimica, Dunja Košutić, Davor Reba*
BAS KLARINET Ratko Vojtek
KLARINET IN ES Mario Fabijanić*
FAGOTI Jorge Ricardo Luque Perdomo*, Petar Križanić, Eva Fritz
KONTRAFAGOT Aleksandar Čolić
ROGOVI Stepan Bebyk, Petar Kšenek, Viktor Kirčenkov*, Nikola Jarki
TRUBE Marin Zokić*, Mario Lončar, Peter Firšt
TROMBONI Antonio Janković*, Marin Rabadan, Goran Glavaš, Ivan Mučić
TUBA Krunoslav Babić
TIMPANI Leonardo Losciale
UDARALJKE Tomislav Kovačić*, Željko Grigić, Renato Palatinuš
HARFA Mirjam Lučev Debanić*
CELESTA Viktor Čižić

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vode dionica / ** zamjenici voda dionica

OSJETI Harmoniju

crveni ciklus

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

PETAK 19.5.2023.

KONCERTNA DVORANA LISINSKI / 19:30

BERISLAV ŠIPUŠ dirigent
KATARINA KUTNAR violina
MARTINA GOJČETA SILIĆ
mezzosopran

DOMAGOJ DOROTIĆ tenor

Berislav Šipuš / Alban Berg / Gustav Mahler

Grad Zagreb

PARTNER U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

SPONZORI

Izdavač: Zagrebačka filharmonija

Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj

Urednik: Ivan Lozić

Dizajn i priprema tekstova: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

Tisak: Printera Grupa d.o.o.

Cijena koncertnog programa: 2 eura

*Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.